

Stanislav Kirbiš – v spomin

V petek 30.8.2019, na jutranjem pohodu na Špico nad Kamnikom sem dobil sporočilo, da nas je zapustil Stane. V začetku kar nisem mogel verjeti. Pa saj ni res. ... Vedel sem, da je hudo bolan, a sem verjel, da se bo izvlekel. Saj je bil močan in vedno veselo razpoložen. Žal je bilo to sporočilo rasnično.

S Stanetom sva bila zelo dobra prijatelja. Spoznala sva se na plavanju v društvu Brazde vzdržljivosti. V začetku je bil bolj slab plavalec, a z voljo in vztrajnostjo je zelo hitro napredoval. Vedno je prihajal prvi na plavanje v bazen na Kodeljevem, kjer smo imeli kaveljci in korenine rekreacijo. Skupaj sva tako pripravljala proge za plavanje. Izkoristil je vsako priložnost za tekmovanje in tako dobil tudi nekaj pokalov in priznanj. Med pogovori ob pivu po plavanju sva se pogovarjala o marsičem. Pogovor je pogosto tekkel o treningu borilnih veščin aikido, v katerih je bil najboljši trener v Sloveniji. V Ljubljani je ustanovil tudi svoj klub. Pogosto sva se pogovarjala o hrani, plavanju, smučanju, kakor tudi o kolesarenju, v glavnem o vseh športih s katerimi sva skupaj izpolnjevala naloge za kaveljce.

Imel je veliko načrtov. Tako si je nabavil novo kolo in opremo za tek na smučeh. Navdušil se je tudi za pohodništvo in planinarjenje. Prav to je bil vzrok, da se je 13.4.2016 včlanil v naše Planinsko duštvo Iskra Ljubljana.

Njegovo prvo srečanje z našimi planinci je bilo že na Jurčičevem pohodu, 4.4.2016, ko še ni bil naš član. Le 14 dni pozneje, pa bil z nami že kot polnopravni član društva na polzimskem izletu na Kozjek - Lisca. Svoj prvi dvatisočak pa je osvojil že 1.7.2016, to je bil Špik. Dne 28.8.2016 pa je postal že »pravi Slovenec«, saj je stopil tudi na vrh Triglava. Od takrat je bil skoraj stalni udeleženec naših izletov.

Njegova življenjska pot se je zaključila zelo na hitro. Konec julija smo še skupaj plavali, a imel je že problem z nogo. Zdravniki so ugotovili trombozo na nogi. Tudi pljučnico naj bi dobil. Sredi avgusta pa so ga odpeljali z rešilnim avtomobilom na urgenco od koder se ni več vrnil.

Stane pogrešali te bomo. Vedno si nas s svojimi vedrimi in hudomušnimi besedami spravljal v dobro voljo. Žal tega ne bo več. Hvala ti za vse.

Marjan Klančar

